

Barack Obama begrijpt niets van game-onderzoek

Obama wil een onderzoek naar de relatie tussen games en schietpartijen. Dat onderzoek is er allang, schrijft David Nieborg.

Op sombere toon ontvouwde president Obama afgelopen woensdag zijn plannen om vuurwapengerelateerd geweld in te dammen. Het is een antwoord op de tragische reeks schietpartijen op Amerikaanse scholen.

Naast maatregelen zoals het verbieden van aanvalswapens en het toegankelijker maken van de geestelijke gezondheidszorg had Obama kort aandacht voor andere „*common sense*” stappen. Het Congres moet volgens hem geld steken in onderzoek naar het effect van gewelddadige games op jongeren. Om daar aan te voegen: „We don't benefit from ignorance. We don't benefit from not knowing the science.”

Inderdaad, niemand heeft belang bij onwetendheid. Zeker niet als het de machtigste man ter wereld betreft.

De opmerking van Obama over games voelt als een klap in mijn gezicht als mediawetenschapper. Ik weet niet wie de president voorgelicht heeft over de staat van onderzoek naar gewelddadige games. En of hij überhaupt wel is voorgelicht. Want er zijn vele honderden onderzoeken naar de link tussen gewelddadige media en geweld. Proefschriften, tijdschriftartikelen, boeken, conferentiepapers – stapels onderzoek in opdracht van overheden over de hele wereld.

Volledige consensus is er zelden in de wetenschap. Maar een meerder-

heid van de onderzoekers onderschrijft dat er geen overtuigend bewijs bestaat tussen het spelen van gewelddadige games en maatschappelijk geweld.

Maatschappelijke trends bevestigen dit. Terwijl er in de VS meer digitale spellen gespeeld worden dan ooit, blijven criminaliteitscijfers dalen. Of wat te denken van de culturele context? Het aantal geweldsdelicten in Nederland, Canada en Japan is aanzienlijk lager dan in de VS, terwijl in al deze landen fors gewelddadige games gespeeld worden.

De opmerking van Obama voelt als een klap in mijn gezicht

Obama's onwetendheid is extra pijnlijk gezien de bestaande wetgeving en regulering. Op elk doosje staat namelijk al een leeftijdsclassificatie. En onlangs heeft de Amerikaanse Hoge Raad zich uitgesproken tegen een gameverbod op basis van de vrijheid van meningsuiting.

Maar het ergste is de geldverspilling voor onderzoek dat al duizend keer gedaan is, terwijl er nog zoveel kwesties zijn uit te zoeken als het om games gaat. Zoals de vraag hoe games te ontwerpen om grote maatschappelijke vragen op te lossen.

Niemand wordt er wijzer van als bestaande kennis wordt genegeerd.

Dr. David B. Nieborg is game-onderzoeker en gamejournalist bij nrc.next.